

Arrest

nr. 320 030 van 14 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNEST
Rue Nanon 43
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 8 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Kameroense nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) oktober 1982.

1.2. Verzoeker dient op 12 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 12 december 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 5 september 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Mankon, Bamenda (North West region) en er te hebben gewoond. U bent een etnische Bamiléké. U ging naar de lagere school in Big Mankon. U bent verloofd met M. M. D., ook een etnische Bamiléké, afkomstig uit Mankon. Uw ouders deden aan landbouw op hun velden in Mile 7, Mankon. Uw vader verkocht de producten die zij verbouwden. Toen u ongeveer 14 was begon u te werken als designer/plafonneerder. U werkte eerst voor een baas en daarna op zelfstandige basis. U werkte ook op verplaatsing in Dschang, Bangangté en Douala, allen gelegen in Franstalig Kameroen.

In januari 2017 werd u in Mankon, Bamenda gearresteerd door 4 à 5 Amba Boys, die eisten dat u hen in contact zou brengen met rijke personen (eigenaars van de busmaatschappijen V. en G., alsook rijke zakenlui als B. Q. en J. T.) en dat u hen geld zou geven zodat zij wapens en wagens konden kopen voor het voeren van hun strijd. Eerst weigerde u, maar omdat ze u mishandelden, beloofde u uiteindelijk om hen geld en contacten te zullen bezorgen. De Amba Boys lieten u na 5 dagen weer gaan. Toen u hersteld was van uw verwondingen ging u terug werken. Op 19 mei 2017 kwamen u en uw collega's terug van Tarikun, Bamenda toen jullie werden tegengehouden door ordetroepen. Jullie voertuig werd doorzocht en toen een groot geldbedrag werd gevonden, dat bedoeld was voor de aankoop van materiaal voor het werk, werden jullie gearresteerd, omdat jullie verdacht werden van het sponsoren van de Amba Boys. Jullie werden meegenomen en opgesloten in het politiekantoor in Haut Town en na een week getransfereerd naar de gevangenis in Up Station. In de gevangenis werd u ondervraagd over de bestemming van het geld dat gevonden werd. U onderging er martelingen –u werd overgoten met zuur en u werd anaal verkracht met een plastieken kabel- omdat ze wilden dat u bekende dat het geld voor de Amba Boys bestemd was, hetgeen u echter bleef ontkennen. Een van de bewakers herkende u als een van de mannen die gewerkt had voor advocaat S. en kreeg medelijden met u. Hij hielp u te ontsnappen in december 2017. U begaf zich naar huis, om er geld te halen en liet u daarna gedurende 3 dagen opnemen in het ziekenhuis van Mamfe, voor de behandeling van uw verwondingen ten gevolge van de mishandelingen in de gevangenis. Nog steeds in december 2017 vluchtte u via Nigeria, Togo en Benin naar Mali. U werkte er voor een rijke vrouw, L. A., die u ook in Mauritanië opdrachten gaf. U reisde eerst naar Senegal om er een Kameroens paspoort aan te vragen, vermits er in Mali geen vertegenwoordiging was van de Kameroense autoriteiten. U verkreeg het paspoort op basis van uw geboorteakte in mei (2018). U vervulde verschillende opdrachten voor A., zowel in Mali als in Mauritanië, en keerde begin januari 2020 terug naar Kameroen. U begaf zich naar Bamenda. Midden januari 2020 werd u aan de T-junction, waar Amba Boys en de politie elkaar beschoten, meegenomen naar het politiebureau Gemi (wellicht GMI) in Bamenda. Toen Amba Boys het politiekantoor enkele dagen later aanvielen, kon u ontsnappen. U begaf zich opnieuw naar Nigeria en Mali, waar de vrouw voor wie u voordien had gewerkt met u naar Mauritanië reisde en ervoor zorgde dat u een visum voor Spanje afgeleverd werd. U reisde van Mauritanië naar Spanje, waar u in september 2021 aankwam. Omdat u geen Spaans begreep, reisde u door naar Frankrijk, waar u zag dat u de trein kon nemen naar België. U diende op 12 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

U vreest bij terugkeer naar Kameroen zowel door de Kameroense autoriteiten onterecht te worden verdacht van steun aan de Amba Boys.

U legde volgende documenten voor in het kader van uw verzoek : 1. een kopie van een geboorteakte dd. 19/11/2009; 2. een Kameroens paspoort, afgeleverd in Dakar (Senegal) op 5/3/2018; 3. een beschrijving van de inhoud van een USB-stick die door uw advocaat advocaat E. M. (loco P. V. op 22/12/2023 naar het CGVS werd verstuurd; 4. een e-mail dd. 4/1/2024 van uw advocaat E. M. (loco P. V.) met correcties van de notities van het PO; 5. een attest dd. 11/12/2023 van psychologische opvolging van R. H. en 6. een medisch attest dd. 13/6/2023 met een beschrijving van letsels van Dr. D. B.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud door het CGVS dd. 12/12/2023 (hierna "PO") dat u sinds 2023 op consultatie gaat bij een psycholoog. U stelde dat zij u (niet nader door u gespecificeerde) medicatie voorschreef om te kunnen slapen en u advies gaf om u te ontspannen, om uw stress te verminderen (PO, p. 11-12). In het door u voorgelegde "Attestation de suivi psychologique" dd. 11/12/2023 van psychotherapeut R. H. wordt uitsluitend vermeld dat u sinds 2/8/2023 op consultatie bij haar gaat in het kader van opvolging voor psychotrauma en angstgevoelens. Toen u bij het begin van het PO werd gevraagd of u moreel en fysiek in staat was om een gesprek te hebben met het CGVS, antwoordde u bevestigend. Er werd u de mogelijkheid gegeven om een pauze te vragen en om eventuele problemen meteen te melden (PO, p. 3),

maar u maakte hier geen gebruik van tijdens het onderhoud. U maakte overigens voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna "DVZ") zelf geen melding van eventuele procedurele noden in het kader van de procedure van uw verzoek om internationale bescherming (zie formulier "Beoordeling bijzondere procedurele noden", opgemaakt door de DVZ op 25/11/2021) en in het attest van uw psychotherapeut wordt ook niet opgemerkt dat er u bijzondere procedurele noden dienen te worden toegekend. Uit uw verklaringen tijdens het gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna "DVZ") dd. 25/11/2021, in de vragenlijst van het CGVS dd. 8/9/2022 (hierna "VL") en uit het globale verloop van het persoonlijk onderhoud door het CGVS blijkt tot slot dat u bij machte was om duidelijke, precieze, genuanceerde en gedetailleerde verklaringen af te leggen. U bevestigde aan het eind van het onderhoud ook alle vragen goed te hebben verstaan (PO, p. 41). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde niet te kunnen terugkeren naar Kameroen omdat u enerzijds geweldpleging vreest van de Amba Boys omdat u weigerde hen geld en contacten met welstellende klanten van u te bezorgen en omdat u anderzijds vervolging vreest van de Kameroense autoriteiten die u onterecht verdenken van steun aan de Amba Boys.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vervolging door Amba Boys in januari 2017.

U verklaarde dat in januari 2017 4 à 5 Amba Boys u in Bamenda tegenhielden en eisten dat u hen geld en contacten met welstellende klanten van u zou bezorgen (PO, 31-32). Ten eerste is het vreemd dat u dit eerst zou hebben geweigerd en pas na 5 dagen de belofte zou hebben gedaan dat u hen geld en contacten zou bezorgen, gezien de uiterst gewelddadige reputatie van de Amba Boys tegenover burgers die hen niet steunen ("black legs" – zie informatie in het administratief dossier) en gezien u zelf verklaarde dat zij geweld tegenover u gebruikten (PO, p. 32). Het wekt evenzeer verbazing dat de Amba Boys u 5 dagen later –na uw loutere belofte dat u hen geld en contacten zou bezorgen- zouden hebben laten gaan en verder geen enkel drukkingsmiddel zouden hebben gebruikt om er zeker van te zijn dat u te vertrouwen was en dat u uw belofte zou nakomen. Ook bijzonder bedenkelijk is dat u na uw vrijlating door de Amba Boys enkele dagen rust zou hebben genomen om te herstellen van de verwondingen die u opliep door de geweldplegingen van de Amba Boys en dat u daarna "opnieuw ging werken" (PO, p. 33-34). U stelde vreemd genoeg uw dagelijkse werkzaamheden in dezelfde regio rond Bamenda te hebben hervat, waar u nota bene eerder met geweld beweerde te zijn meegenomen door Amba Boys, tegenover wie u een belofte had gedaan, die u bovendien niet van plan was na te komen. U stelde nooit geld aan de Amba Boys te hebben gegeven (PO, p. 32). Dit risicovolle gedrag komt volstrekt niet doorleefd over. Tot slot –en niet in het minst- maakte u in de vragenlijst van het CGVS helemaal geen melding van uw vasthouding en geweldpleging door Amba Boys (VL, pt. 3-7). U stelde dit niet te hebben gedaan, omdat men niet wilde dat u te diep inging op uw verhaal (PO, p. 32). Ook uw advocaat suggereerde dat u niet kon spreken over de aanval van de Amba Boys, omdat u een tijdslimiet kreeg opgelegd (PO, p. 43). Hiermee gaan zowel u als uw advocaat voorbij aan het feit dat u telkens ontkennend antwoordde wanneer u -na uw vrij gedetailleerde uiteenzetting over uw beweerde vervolging door de Kameroense politie op 19/5/2017 en begin 2020- gevraagd werd of u nog andere problemen met autoriteiten, medeburgers of problemen van algemene aard had dan de reeds door u aangehaalde (VL, pt. 7). Er kan bijgevolg geen geloof worden gehecht aan uw beweerde vervolging door de Amba Boys in januari 2017.

Op de dag van het persoonlijk onderhoud wilde u een USB stick voorleggen met hierop onder andere beelden waarop te zien was hoe u door Amba Boys werd mishandeld. Er werd u door de protection officer gezegd dat de USB stick niet in ontvangst zou worden genomen, omdat er geen enkele garantie is dat de inhoud leesbaar zou zijn.

Er werd u gevraagd om het CGVS print screens te bezorgen van de beelden die op u betrekking hadden. Het CGVS ontving echter geen dergelijke print screens. Tijdens het PO werden de video's bekeken (en er werden ook enkele print screens hiervan gemaakt – zie informatie in het administratief dossier) waarop volgens uw verklaringen te zien was dat u mishandeld werd door Amba Boys omdat u hen geen geld of contacten wilde geven. Deze beelden zijn te zien op het FB account van E. T., iemand die volgens u deel uitmaakt van de Amba Boys (PO, p. 5-9, 23). Met betrekking tot de video's, die te zien zijn op het FB account van E. T. en waar uw naam bij vermeld wordt <https://www.facebook.com/etienne.tambou.1/videos/2008232916219201> en <https://www.facebook.com/etienne.tambou.1/videos/340167859084327> kan worden opgemerkt dat deze

geënceneerd voorkomen. Op de beelden is immers nergens te zien dat de persoon die op de stoel zit –waarvan u beweert dat u dat bent- werkelijk verwondingen oploopt. Er wordt gezwaaid met een kapmes en er wordt veel getrokken en geduwd, en wanneer –in de eerste video- de persoon van de stoel valt, houdt een van de mishandelaars hem in zijn val bij de schouder tegen (zie printscreen 0.35sec), wat men niet van een mishandelaar zou verwachten. Het geënceneerd karakter van de video's bevestigt dat aan uw verklaringen over de mishandeling door Amba Boys geen geloof kan worden gehecht.

Verder kan ook worden getwijfeld aan uw bewering dat u op 19 mei 2017 door ordetroepen werd aangehouden, opgesloten en gemarteld, omdat zij u verdachten van samenwerking met de Amba Boys.

U stelde dat jullie werden tegengehouden toen jullie onderweg waren van het werk en materiaal wilden kopen; toen de ordetroepen geld vonden, verdachten ze er jullie van dat jullie de Amba Boys wilden sponseren. Ten eerste is het vreemd dat de ordetroepen jullie meteen verdachten van het steunen van de Amba Boys, vermits dit niet het geval was en vermits er ook geen enkele aanleiding toe was. Jullie waren op de onderweg van het werk en jullie hadden veel geld bij om materiaal te kopen (PO, p. 31, 34). U stelde “Ze willen niet dat 3 à 4 mensen samen zitten” (PO, p. 31), maar het komt niet geloofwaardig over dat de ordetroepen de inzittenden van elke wagen waar 3 of 4 personen in zitten zouden verdenken van samenwerking met de Amba Boys en hen zonder onderscheid zouden arresteren en opsluiten. U stelde dat u uit gevangenschap kon ontsnappen door tussenkomst van een bewaker, maar u bleek vreemd genoeg zijn naam niet te kennen, hoewel hij u kende van vroeger (PO, p. 35-36). Ook opmerkelijk is dat u zonder meer kon ontsnappen toen u zich tijdens het schoonmaken afzonderde van uw medegevangenen (PO, p. 36). U verklaarde totaal onwetend te zijn over het lot van uw collega's, die samen met u werden gearresteerd; u stelde dat u zelfs niet weet of ze nog in leven zijn of niet (PO, p. 37). Dit wekt ook verbazing, omdat u weliswaar vrij snel na uw ontsnapping uit gevangenschap het land verliet (PO, p. 36), maar later –begin januari 2020- naar Kameroen –en zelfs naar Bamenda- terugkeerde (PO, p. 28), zodat u desgevallend had kunnen peilen naar het lot van uw collega's. Ook zou men verwachten dat u zou proberen om op andere manieren –sociale media, telefonisch- aan de weet te komen hoe het uw collega's was vergaan.

De door u voorgehouden vasthouding en mishandeling door Amba Boys in januari 2017, alsook uw beweerde arrestatie, opsluiting en mishandeling door ordetroepen op 19 mei 2017 kunnen ook nog om andere redenen worden betwijfeld. U stelde immers dat u na uw vertrek uit Kameroen in december 2017 uit vrees voor vervolging voor de Amba Boys en de ordetroepen en na uw verblijf in Mali en Mauritanië, **besloot om in december 2020 terug te keren naar Kameroen.** Vooreerst is het merkwaardig dat u op 5 maart 2018 een Kameroens paspoort werd afgeleverd in Senegal (zie kopie van het paspoort in het administratief dossier), indien u werkelijk enkele maanden daarvoor door de Kameroense autoriteiten nog werd vastgehouden op verdenking van samenwerking met de Amba Boys. Bovendien wekt het verbazing dat u in januari 2020 besloot om naar Kameroen –en uitgerekend naar Bamenda- terug te keren, vermits u daar –volgens uw verklaringen in 2017 zowel door de Amba Boys als door de ordetroepen werd vastgehouden en zwaar werd mishandeld (PO, p. 30). Te meer omdat u uw belofte om de Amba Boys te voorzien van geld en contacten niet was nagekomen en omdat u beweerde dat de persoon die u uit de gevangenis hielp te ontsnappen na uw arrestatie en opsluiting door ordetroepen u zou ombrengen als u zou worden gepakt, omdat hij dan meteen verdacht zou worden (PO, p. 36). Gevraagd waarom u naar Kameroen terugkeerde, stelde u aanvankelijk dat het “thuis” was (PO, p. 28). Wanneer u later nogmaals de vraag werd gesteld, antwoordde u dat u wist dat de dingen rustiger waren, dat u weg was van thuis en ook voor uw werk wilde terugkeren (PO, p. 28). Later verklaarde u echter dat u uw moeder niet inlichtte over uw terugkeer, omdat de overheid en de Amba Boys u zochten, alsook omwille van de situatie waarbij mensen werden gedood (PO, p. 29-30), wat volkomen in tegenstrijd is met uw bewering dat u terugkeerde omdat u wist dat de dingen rustiger waren. Uw verklaring dat u besloot om in Bamenda onder te duiken (PO, p. 30) is evenzeer onverenigbaar met uw suggestie dat de situatie rustiger zou zijn geworden. U stelde overigens dat uw ouders niet langer in Bamenda verbleven en naar Douala waren verhuisd (PO, p. 27-29), hetgeen er evenmin op wijst dat de situatie in Bamenda erop verbeterd was. **Uw beweerde terugkeer naar Bamenda is dan ook volstrekt niet verenigbaar met uw beweerde vervolging en geweldpleging door zowel Amba Boys als ordetroepen in 2017.**

Tot slot kan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u midden januari 2020 door politie zou zijn opgepakt en vastgehouden.

U beweerde dat u midden januari 2020, net na uw terugkeer naar Kameroen, door politie werd gearresteerd aan de T-junction in Bamenda, toen politie en Amba Boys op elkaar aan het schieten waren (PO, p. 38). Ten eerste werd al opgemerkt dat het ongeloofwaardig is dat u begin januari 2020 vanuit het buitenland naar Kameroen terugkeerde, indien u werkelijk zowel door Amba Boys als door de Kameroense overheidstroepen zou zijn vervolgd in 2017. Daarnaast komt het volstrekt niet doorleefd over dat u zich bij uw terugkeer

uitgerekend in Bamenda, waar u in 2017 zowel door Amba Boys als door ordetroepen beweerde te zijn aangehouden en mishandeld, zou hebben gevestigd (PO, p. 30) en dit terwijl u zich als Bamiléké, een etnie die uit de Franstalige regio Ouest afkomstig is (zie informatie in het administratief dossier), van wie de ouders en verloofde op dat moment in Douala verbleven (PO, p. 16-17, 19, 28), uit veiligheidsoverwegingen veeleer probleemloos in een Franstalige regio had kunnen vestigen. U stelde verder dat u na uw arrestatie werd opgesloten in het politiekantoor Gemi (wellicht GMI) en dat u enkele dagen later kon ontsnappen nadat Amba Boys het politiekantoor hadden aangevallen en de gevangenen op die manier werden bevrijd (PO, p. 38-39). Wanneer u er attent op gemaakt dat in de media niets over deze – toch wel belangrijke- gebeurtenis kon worden teruggevonden en gevraagd werd of u zelf enig bewijsstuk had ter staving ervan, suggereerde u enkel dat vele zaken niet door de overheid worden gemeld (PO, p. 39). Dit neemt niet weg dat toch verwacht kan worden dat in pro-Ambazonia informatiebronnen melding zou worden gemaakt van een succesvolle aanval op een politiekantoor in Bamenda. U legde in elk geval geen bewijs voor dat deze gebeurtenis werkelijk plaatsvond, laat staan dat u hierbij betrokken zou zijn geweest.

Uit al het voorgaande blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u door de Amba Boys of door regeringstroepen zou zijn vervolgd in Kameroen.

Voor wat de door u voorgelegde documenten betreft kan het volgende worden opgemerkt. De kopie van uw geboortakte dd. (...)/200 en het Kameroens paspoort, afgeleverd in Dakar (Senegal) op 5/3/2018; vormen aanwijzingen voor uw identiteit, die niet meteen wordt betwist. De beschrijving van de inhoud van een USBstick die door uw advocaat advocaat E. M. (loco P. V. op 22/12/2023 naar het CGVS werd verstuurd, kan niet in overweging worden genomen, omdat u tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd om print screens te nemen van de beelden die op u betrekking hebben en deze in een bestand door te sturen (PO, p. 8). Het CGVS ontving echter geen dergelijk bestand van u of van uw raadsman. Voor wat de e-mail dd. 4/1/2024 van uw advocaat E. M. (loco P. V.) betreft, met correcties van de notities van het PO, kan worden gesteld dat deze in de analyse werden meegenomen, maar geen afbreuk doen aan hogervermelde argumenten. Het attest dd. 11/12/2023 van psychologische opvolging van R. H. werd hierboven al kort besproken. In het attest wordt zonder meer vermeld dat u bij haar op consultatie gaat in het kader van opvolging voor psychotrauma's en angstgevoelens. In het attest wordt niet nader uitgelegd wat concreet wordt bedoeld met psychotrauma's en angstgevoelens en via welke methode deze werden vastgesteld. Er kan nog worden opgemerkt dat een arts of therapeut desgevallend kan vaststellen dat verzoeker aan de criteria voor een bepaalde diagnose voldoet, doch hij/zij baseert zich hiervoor grotendeels op verzoekers verklaringen en kan niet inschatten of deze diagnose verband houdt met eventuele problemen die verzoeker in zijn land van oorsprong gehad zou hebben. Een medische beroepsbeoefenaar kan zich bezwaarlijk uitspreken over de (waarachtigheid van de) omstandigheden die aan de basis zouden liggen van verzoekers psychische gezondheidstoestand, vermits hij/zij hiervoor zelf volkomen afhankelijk is van de verklaringen van verzoeker. Hiervoor werd reeds opgemerkt dat verzoekers verklaringen over zijn vervolging niet geloofwaardig werden geacht, zodat het oorzakelijk verband tussen de beweerde vervolging en zijn psychische toestand niet voor waar kan worden aangenomen. Voor wat betreft het medisch attest dd. 13/6/2023 van Dr. D. B., kan worden opgemerkt dat hierin een aantal letsels worden beschreven en dat in het attest drie (standaard) categorieën werden voorzien waarbinnen deze letsels kunnen worden ondergebracht, met name : **C** : lésion compatible avec les faits décrits; **HC** : lésion hautement compatible avec les faits décrits en **Car** : lésions caractéristiques des faits décrits. Slechts voor 1 hoofdletsel werd aangeduid dat het binnen de categorie **C** viel, terwijl voor de andere letsels geen categorisering werd gemaakt, waardoor niet duidelijk is of en in welke mate de beschrijving van deze letsels verenigbaar zijn met uw verklaringen. Er werd tijdens het PO op aangedrongen dat u bijkomende medische verslagen/attesten aan het CGVS zou bezorgen (PO, p. 13), maar het CGVS heeft geen bijkomende medische informatie van u of van uw raadsman ontvangen. In elk geval kan in het licht van hogervermelde vaststellingen over uw beweerde vervolging door Amba Boys en Kameroense ordetroepen worden betwijfeld dat de in het medisch attest beschreven letsels werden opgelopen in de context die u voor het CGVS schetste, met name uw mishandeling door Amba Boys in januari 2017 (PO, p. 5, 9, 31) en de mishandeling door ordetroepen in mei 2017 (PO, p. 35-36).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980. Aan verzoekers om internationale bescherming uit bepaalde zones van het Engelstalige deel van Kameroen wordt subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de wet van 15 december 1980 toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, voor zover zij aannemelijk maken dat zij echt afkomstig zijn uit deze regio, dat zij in deze context hebben verkeerd en voor zover er geen echte interne vluchtmogelijkheid bestaat.

Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie **Cameroun. Régions anglophones : situation sécuritaire** van 28 juni 2024, beschikbaar op https://www.cgpa.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20240628.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio's North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala, waar u over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt.

Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de ‘ghost town operaties’ en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de **Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde en sporadische incidenten, voornamelijk aan de grens met de Engelstalige regio's. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat dit geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstalige Kameroeners toevlucht vinden in de Franstalige regio's. Er dient echter te worden opgemerkt dat ze er vaak in precaire omstandigheden leven, wat tot situaties van geweld kan leiden binnen de plaatselijke gemeenschappen.

Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in Douala. In deze context werd rekening gehouden met uw persoonlijke situatie, waaruit niet blijkt dat kan worden beschouwd dat er in uw hoofdte een risico bestaat op voornoemde ernstige schade. In casu kan worden vastgesteld dat uit uw verklaringen blijkt dat u zich regelmatig beroepshalve naar Franstalig Kameroen begaf en er occasioneel ook gedurende enkele maanden verbleef, met name naar Dschang en Bangangté, in de westelijke regio van Kameroen, alsook naar Douala, in de regio Littoral (PO, p. 15). De westelijke regio is ook het thuisland van de Bamiléké, de etnische groep waartoe u behoort (zie informatie in het administratief dossier). Uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat uw ouders en uw verloofde momenteel in Douala verblijven (PO, p. 16-17, 19, 28). U verklaarde overigens dat er veel mensen van Noordwest (de regio waarbinnen Bamenda zich situeert) in Douala verblijven. U spreekt ook Frans (PO, p. 1, 42) en vermits u regelmatig beroepshalve in de Franstalige regio's Ouest en Littoral verbleef, kan worden aangenomen dat uw kennis van het Frans meer dan gemiddeld is. U bevestigde trouwens dat u met uw ouders in Douala zou kunnen verblijven indien u niet door de Kameroense overheid zou zijn vervolgd (PO, p. 40), maar hierboven werd aangehaald dat uw vervolging door de overheid niet geloofwaardig werd bevonden.

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in Douala in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en

redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet aannemelijke heeft gemaakt dat u Kameroen zou hebben verlaten uit vrees voor vervolging of omwille van een risico op het lijden van ernstige schade, noch dat u bij terugkeer naar Kameroen vervolging zou vrezen of een dergelijk risico zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/7 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1A, § 2 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, (hierna: het Vluchtelingenverdrag), de beginselen van behoorlijk bestuur, zorgvuldigheid en voorzorg.

Hij verstrekt volgende toelichting bij zijn enig middel:

"A. Inzake de aanhouding van de verzoeker in 2017

Terwijl verzoeker door de politie werd aangehouden terwijl hij een grote som geld bij zich had.

Verzoeker verklaarde dat hij niet toevallig was aangehouden, maar dat het een controlepost betrof en dat de politie de meeste auto's aanhield die naar hun zin "te vol" waren, d.w.z. met 4 of meer personen aan boord.

Dat de auto en de inzittenden verdacht leken en dat verzoeker daarom is aangehouden.

Dat een dergelijke gang van zaken niet onwaarschijnlijk is in Kameroen, en dat willekeurige arrestaties aan de orde van de dag zijn.

In het rapport van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken van 2021 staat dat: [...]

Dat in het rapport wordt dezelfde situatie als van de verzoeker beschreven: [...]

Het is dus niet zo onwaarschijnlijk als de wederpartij suggereert dat verzoeker door de politie is gearresteerd, net als vele andere mensen die voor hem de controlepost waren gepasseerd, en dat de politie grote sommen geld in de auto heeft gevonden, wat de reden is waarom verzoeker ervan is beschuldigd samen te werken met de AMBA BOYS.

Dat Amnesty International ook talrijke gevallen heeft gedocumenteerd van willekeurige arrestaties van mensen die ten onrechte worden verdacht van steun aan separatistische groeperingen. : [...]

Dat Amnesty als voorbeeld neemt : [...]

Dat een andere gelijkaardig voorbeeld beschreven wordt in een verslag van "The Advocates for Human Rights"³ : [...]

Dat deze volstrekt willekeurige aanpak in Kameroen zeer gebruikelijk is en dat verzoekers geval dus niet op zichzelf staat: [...]

Dat het feit dat 4 mannen samen in een auto zaten, een grote som geld vervoerden, en de context die destijds in Kameroen heerste, voor de politie voldoende was om te concluderen dat er een vermoeden van collaboratie met de AMBA BOYS bestond.

Dat de wederpartij geen rekening lijkt te houden met de verschillende beschikbare internationale rapporten, die zonder enige twijfel aantonen dat willekeurige arrestaties zonder objectieve elementen in Kameroen aan de orde van de dag zijn, en dat verzoekers situatie geenszins onwaarschijnlijk is.

Bovendien kan niet worden uitgesloten, ofschoon verzoeker dit niet kan bevestigen, dat de politie op de hoogte was van verzoekers ontvoering door de AMBA BOYS en derhalve geloofde dat hij een aanhanger van de secessionisten was, een situatie die vergelijkbaar is met die welke hierboven in talrijke internationale rapporten is beschreven.

Dat de wederpartij verzoekers relaas niet met de vereiste grondigheid heeft onderzocht, en met name geen rekening heeft gehouden met de situatie in Kameroen, zodat zij een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt door te oordelen dat verzoekers arrestatie niet geloofwaardig was.

B. Het geweld tegen de verzoeker

Overwegende dat verzoeker was ontvoerd door een groep AMBA BOYS, die te weten waren gekomen dat hij voor relatief rijke mensen werkte en wilden dat verzoeker hun informatie over hen gaf.

In dit verband heeft verzoeker een medisch certificaat overgelegd waarop de verschillende letsels op zijn lichaam zijn aangegeven.

De wederpartij lijkt dit document eenvoudigweg terzijde te schuiven en stelt zich op het standpunt dat slechts één letsel in categorie C valt (letsel dat verenigbaar is met de feiten), terwijl de andere letsels niet in een categorie worden ingedeeld.

Dat een dergelijke analyse niet kan worden gevolgd, aangezien verzoeker ook foto's en video's heeft overgelegd van het geweld dat hij heeft ondergaan door toedoen van de AMBA BOYS.

Dat verzoeker video's en foto's heeft overgelegd die rechtstreeks zijn gepubliceerd op de FACEBOOK-account van een lid van de AMBA BOYS, de heer E. T.

Dat het FACEBOOK-profiel van E. T. talrijke video's bevat van mensen die door de AMBA BOYS worden gemarteld. Dat E. T. bij talrijke gelegenheden op zijn profiel vermeldt [...]

Dat hij bijna 6.000 abonnees heeft op zijn profiel en dat de video's die hij publiceert meer dan 1.000 keer bekeken zijn.

Dat al deze video's "geënceneerd" zijn, in zoverre dat de AMBA BOYS zichzelf filmen en hun toespraken voorbereiden met het doel om deze video's op sociale netwerken te plaatsen als propaganda.

Bovendien staat FACEBOOK niet toe dat video's die te gewelddadig zijn online worden gezet.

Het is daarom niet verwonderlijk dat de video's op de FACEBOOK account van E. T. niet het extreme geweld tonen dat de AMBA BOYS gebruiken tegen burgers.

Dat het E. T. is die op de door verzoeker overgelegde video's als hoofdrolspeler verschijnt.

Dat de wederpartij deze video's betwist omdat zij van mening is dat zij louter in scène zijn gezet.

Aangezien de opposant echter niet bevestigt dat verzoeker zelf lid is van de AMBA BOYS, legt hij niet uit hoe hij in een video kan zijn terechtgekomen die door leden van deze militie is "geënceneerd".

De wederpartij heeft niet op nuttige wijze betwist dat de heer T. geen lid was van de AMBA BOYS.

Bovendien heeft verzoeker talrijke foto's en video's overgelegd waarop hij zwaargewapend lijkt en is het FACEBOOK-profiel van de heer T. in dit verband voldoende gedocumenteerd.

De opposant kan de video's en de inhoud ervan dan ook niet buiten beschouwing laten enkel en alleen omdat hij willekeurig meent dat de video's in scène lijken te zijn gezet.

Bovendien heeft de wederpartij verzoeker slechts kort ondervraagd over zijn ontvoering door de AMBA BOYS in 2017.

Verzoeker heeft verklaard dat hij vijf dagen ontvoerd is geweest.

Dat de wederpartij hem daarom natuurlijk had moeten vragen hoe die vijf dagen waren verlopen, bijvoorbeeld waar hij had geslapen, of hij eten had gekregen, of hij elke dag was geslagen, hem had moeten vragen zijn verblijfplaats te beschrijven....

Dat de wederpartij vaag bleef en niet probeerde de feiten met de vereiste grondigheid vast te stellen.

Er moet ook worden opgemerkt dat de AMBA BOYS een gedragscode hebben en dat ze geweld gebruiken om nieuwe leden te werven of geld af te persen van rijke mensen om hun strijd te financieren, zoals het rapport duidelijk beschrijft.

Dat het geen geval was van willekeurig geweld tegen alle burgers, ook al zijn er nog steeds excessen binnen de militie.

Dat zij in casu enkel tot doel hadden verzoeker geld af te persen en de contacten te verkrijgen van de mensen voor wie hij werkte, en niet om hem te doden, aangezien hij geen vijand was.

Dat verzoeker werd vrijgelaten nadat hij het geld dat hij bij zich had had moeten legen en met de belofte dat hij zou proberen de AMBA BOYS te financieren als hij daarvoor geld had.

Dat hij de AMBA BOYS ook de contacten heeft gegeven van de mensen voor wie hij werkte, aangezien de AMBA BOYS zijn telefoon in beslag hebben genomen, die al deze contacten bevatte, en dat hij daarom volledig met hen heeft samengewerkt, wat de reden is waarom zij hem uiteindelijk zonder verdere gevolgen hebben vrijgelaten.

Dat verzoeker verklaart dat hij na deze gebeurtenis naar huis is gegaan (langsgaan bij de autoriteiten zou zinloos zijn geweest gezien de onder A vermelde meldingen) en uiteindelijk weer aan het werk is gegaan.

Dat verzoeker ook niet was bedreigd door de AMBA BOYS, omdat hij had meegewerkt, en daarom op dat moment geen reden had om te vluchten of de stad te verlaten.

Geen enkel moment heeft hij aangegeven dat hij bij zijn vrijlating verdere dreigementen met represailles van de AMBA BOYS had ontvangen.

Bovendien heeft de wederpartij hem hierover niet ondervraagd.

Dat er niets onwaarschijns of "riskants" was aan verzoekers gedrag na deze gebeurtenissen.

Dat bovendien zijn ontvoering door de AMBA BOYS duidelijk niet verzoekers voornaamste vrees was, aangezien hij vreesde voor vervolging door zijn nationale autoriteiten, die hem ervan verdachten banden te hebben met deze militie.

Dat is ook de reden waarom verzoeker bij de vreemdelingendienst melding heeft gemaakt van zijn twee arrestaties en niet van zijn ontvoering door de AMBA BOYS, aangezien hij nadien niet meer door hen werd vervolgd.

Dat verzoeker zijn nationale autoriteiten vreest, een vrees die bovendien objectief is gezien de in punt A. genoemde rapporten en de daarin beschreven situaties die identiek zijn aan die van verzoeker.

C. De terugkeer van de verzoeker naar Kameroen in 2020

Overwegende dat verzoeker in 2020 naar Kameroen is teruggekeerd, na verschillende jaren in het buitenland te hebben doorgebracht, waarin hij in de bouw werkzaam is gebleven.

Verzoeker verklaarde dat hij dacht dat het rustiger was geworden en dat hij "heimwee" had.

Verzoeker had niets meer vernomen van zijn arrestatie in 2017 en hij voelde zich niet meer veilig in Mali.

Hij leefde in een totaal onzekere situatie in het noorden van Mali.

Hij werkte in de bouw en kreeg karige bedragen, hoewel hij dagen achtereen werkte.

Dat de eiser soms ruw sliep, soms op de locaties waar hij werkte.

Dat de veiligheidssituatie in het noorden van Mali ook problematisch was.

Het 2020-rapport van de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken⁴ beschrijft een zeer problematische veiligheidssituatie in het noorden van Mali, en ook in andere regio's, die kan worden samengevat in de volgende paragrafen : [...]

Dat verzoekers situatie precair was en dat hij naar huis, naar zijn familie, wilde terugkeren.

Daarom heeft hij besloten om naar Kameroen terug te keren, ondanks de dreiging waarmee hij werd geconfronteerd.

Dat hij wist dat hij een risico nam door terug te keren, maar dat hij niet langer in Mali kon blijven en dat hij in dit stadium geen andere oplossing had dan naar Kameroen terug te keren.

Een dergelijk gedrag zou eenieder in dezelfde omstandigheden hebben vertoond.

Verzoeker heeft ook verklaard dat hij zijn ouders niet rechtstreeks in kennis heeft gesteld van zijn terugkeer naar Kameroen, omdat hij hen niet bij eventuele problemen wilde betrekken.

Ook wilde hij niet dat zijn moeder zich zorgen zou maken als zij hoorde dat hij naar het land was teruggekeerd, gezien de problemen die hij 3 jaar daarvoor had gehad.

Eiser besloot terug te keren naar Kameroen omdat zijn situatie in Mali zeer precair was. Hij besloot het niet aan zijn familie te vertellen om discreet terug te keren. Hij dacht dat de situatie na 3 jaar zeker rustiger zou zijn en dat hij langzaam een normaal leven zou kunnen hervatten. Uiteindelijk was dit niet het geval.

Verzoeker heeft daarom besloten Kameroen voorgoed te verlaten.

Dat verzoekers gedrag als risicovol, maar ook als normaal gedrag kan worden omschreven.

Iemand besluit niet van de ene op de andere dag om zijn land, zijn familie en alles wat hij bezit voorgoed te verlaten en daarom heeft verzoeker het risico genomen om ondanks de gebeurtenissen in 2017 te proberen terug te keren naar Kameroen.

Wat ten slotte de manier betreft waarop verzoeker in 2020 de gevangenis heeft kunnen verlaten, mag niet worden vergeten dat de Kameroense regering grotendeels controleert wat er in de media wordt gepubliceerd.

Dat het zeker mogelijk is om bewijs van de AMBA BOYS-aanval op hun privéaccounts te vinden.

Het feit dat de verzoeker deze gebeurtenissen niet met bewijsmateriaal kan aantonen, kan niet voldoende zijn om ze uit te sluiten.

De tegenpartij constateert in feite geen enkele inconsistentie in het verhaal van verzoeker die zijn geloofwaardigheid zou aantasten.

Dat de wederpartij vaag bleef en niet probeerde de feiten met de vereiste grondigheid vast te stellen.

D. Het paspoort gekregen in SENEGAL

Overwegende dat de wederpartij opmerkt dat verzoeker, ondanks de juridische problemen die hij in Kameroen had, een paspoort van Kameroen heeft kunnen verkrijgen, dat door de ambassade van Kameroen in SENEGAL is afgegeven.

Verzoeker verklaart dat hij tijdens zijn verblijf in Mali verschillende keren heeft kunnen werken voor een welgestelde zakenvrouw.

Dat in Kameroen (en binnen haar ambassades) corruptie aan de orde van de dag is.

Dat het verzoekers werkgever was die, om hem met haar naar het buitenland te laten reizen, naar de ambassade is gegaan en verzoekers paspoort tegen een aanzienlijke vergoeding heeft kunnen verkrijgen.

Zij was bijzonder tevreden over het werk van verzoeker en had er dus voor gezorgd dat hij met zijn paspoort kon reizen.

Verzoeker wijst er echter op dat hij, ondanks zijn meer dan bevredigende werk, niet dienovereenkomstig is betaald.

Dat de ambassade geen enkel probleem had om te verbergen dat verzoeker in Kameroen werd vervolgd, en dat zij dus in staat was om het gevraagde paspoort over te leggen, gelet op de geldbedragen die de werkgever hem aanbood.

Hoe dan ook is de wederpartij zich er terdege van bewust dat Kameroen bol staat van de corruptie.

Dat verzoeker ondanks zijn administratieve situatie een paspoort heeft kunnen krijgen, doet niets af aan de geloofwaardigheid van zijn relaas."

2.2. Verzoeker voegt ter ondersteuning van zijn verzoekschrift volgende documenten toe:

"Stuk 3: Bewijs van het geweld tegen verzoeker;

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis

waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.5. Wat betreft de bijzondere steunmaatregelen met betrekking tot verzoeker kan in de bestreden beslissing als volgt worden gelezen: *“Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.*

U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud door het CGVS dd. 12/12/2023 (hierna “PO”) dat u sinds 2023 op consultatie gaat bij een psycholoog. U stelde dat zij u (niet nader door u gespecificeerde) medicatie voorschreef om te kunnen slapen en u advies gaf om u te ontspannen, om uw stress te verminderen (PO, p. 11-12). In het door u voorgelegde “Attestation de suivi psychologique” dd. 11/12/2023 van psychotherapeut R. H. wordt uitsluitend vermeld dat u sinds 2/8/2023 op consultatie bij haar gaat in het kader van opvolging voor psychotrauma en angstgevoelens. Toen u bij het begin van het PO werd gevraagd of u moreel en fysiek in staat was om een gesprek te hebben met het CGVS, antwoordde u bevestigend. Er werd u de mogelijkheid gegeven om een pauze te vragen en om eventuele problemen meteen te melden (PO, p. 3), maar u maakte hier geen gebruik van tijdens het onderhoud. U maakte overigens voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna “DVZ”) zelf geen melding van eventuele procedurele noden in het kader van de procedure van uw verzoek om internationale bescherming (zie formulier “Beoordeling bijzondere procedurele noden”, opgemaakt door de DVZ op 25/11/2021) en in het attest van uw psychotherapeut wordt ook niet opgemerkt dat er u bijzondere procedurele noden dienen te worden toegekend. Uit uw verklaringen tijdens het gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna “DVZ”) dd. 25/11/2021, in de vragenlijst van het CGVS dd. 8/9/2022 (hierna “VL”) en uit het globale verloop van het persoonlijk onderhoud door het CGVS blijkt tot slot dat u bij machte was om duidelijke, precieze, genuanceerde en gedetailleerde verklaringen af te leggen. U bevestigde aan het eind van het onderhoud ook alle vragen goed te hebben verstaan (PO, p. 41). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker laat deze beoordeling – die pertinent is en door de Raad wordt bijgetreden – onbesproken en brengt geen elementen aan, op grond waarvan kan worden vastgesteld dat hij *in casu* niet in staat was om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging door de Amba Boys, omdat hij hen weigerde geld en contacten van rijke klanten te geven. Hij vreest ook vervolging door de Kameroense autoriteiten, omdat zij hem er onterecht van verdenken de Amba Boys te steunen. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoekster niet wordt betwist.

4.1.2. De commissaris-generaal oordeelt *in casu* dat geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten, omdat:

(a) verzoeker er niet in slaagt de voorgehouden vervolging door de Amba Boys aannemelijk te maken waarbij (i) het vreemd is dat hij het verzoek van de Amba Boys om hen geld en de contacten van rijke klanten te bezorgen eerst zou hebben geweigerd en pas na vijf dagen hen beloofd zou hebben dat hij hen deze toch zou bezorgen, gelet op de uiterst gewelddadige reputatie van de Amba Boys tegenover burgers die hen niet steunen en het feit dat verzoeker verklaarde dat ze ook geweld tegen hem gebruikten; (ii) het eveneens verbazingwekkend is dat de Amba Boys verzoeker vijf dagen later, na zijn belofte hen het geld en de contacten te geven, zouden hebben laten gaan en verder geen enkel drukingsmiddel zouden hebben gebruikt om er zeker van te zijn dat hij te vertrouwen was en hij zijn belofte zou nakomen; (iii) het bijzonder bedenkelijk is dat verzoeker na zijn vrijlating door de Amba Boys enkele dagen rust zou hebben genomen om van zijn verwondingen die hij opliep door de geweldplegingen van de Amba Boys, te herstellen en daarna opnieuw ging werken in de regio waar hij eerder met geweld beweerde meegenomen te zijn door de Amba Boys, tegenover wie hij een belofte had gedaan om hen in de toekomst nog geld te geven, wat hij niet van plan was na te komen; (iv) hij bij de DVZ zijn gevangenhouding en de geweldplegingen door de Amba Boys helemaal niet vermeldde en (v) hij stelde dit niet vermeld te hebben op de vragenlijst omdat men niet wilde dat hij te diep inging op zijn verhaal en ook zijn advocaat suggereerde dat hij niet kon spreken over de aanval van de Amba Boys omdat hij een tijdslimiet kreeg opgelegd, maar zij er met deze verklaringen aan voorbij gaan dat hij, wanneer er gevraagd werd of hij nog andere problemen had met de autoriteiten, medeburgers of problemen van algemene aard, andere dan de daarvoor reeds aangehaalde problemen over de beweerde vervolging door de Kameroense politie, telkens ontkennend antwoordde;

(b) de video's die verzoeker neerlegde een geënceneerd karakter vertonen, waarbij (i) tijdens het persoonlijk onderhoud door de *protection officer* werd gezegd dat ze de USB-stick niet in ontvangst zouden nemen maar verzoeker wel gevraagd werd om het CGVS printscreens te bezorgen van de beelden die betrekking hadden op hem, wat verzoeker echter heeft nagelaten; (ii) met betrekking tot de video's die te zien zijn op het Facebookaccount van E. T. waar ook verzoekers naam bij vermeld wordt, kan worden opgemerkt dat nergens te zien is dat de persoon die op de stoel zit en waarvan verzoeker stelt dat hij het is, werkelijk verwondingen oploopt; (iii) er in de video enkel met een kapmes wordt gezwaaid en er veel getrokken en geduwd wordt en (iv) één van de mishandelaars hem zelfs tegenhoudt bij de schouder om zijn val te breken wanneer de persoon in de video van de stoel valt, wat men niet van een mishandelaar zou verwachten;

(c) er getwijfeld kan worden aan de bewering dat verzoeker op 19 mei 2017 door ordetroepen zou zijn aangehouden, opgesloten en gemarteld omdat zij hem ervan verdachten samen te werken met de Amba Boys waarbij (i) verzoeker de naam van de bewaker die hem hielp ontsnappen niet kende hoewel hij verklaarde hem te kennen van vroeger; (ii) het opmerkelijk is dat verzoeker zonder meer kon ontsnappen toen hij zich tijdens het schoonmaken afzonderde van zijn medegevangenen; (iii) het verbazing wekt dat verzoeker niets weet over het lot van zijn collega's terwijl hij na zijn ontsnapping het land verliet maar begin januari 2020 terugkeerde naar Bamenda in Kameroen en zich toen kon informeren over hun lot en (iv) men zou kunnen verwachten dat verzoeker zou proberen om op andere manieren, via sociale media of telefonisch, te weten te komen hoe het met zijn collega's zou zijn;

(d) verzoekers terugkeer naar Bamenda niet verenigbaar is met de door hem beweerde vervolging en geweldpleging door zowel de Amba Boys als de ordetroepen, waarbij (i) het merkwaardig is dat er op 5 maart 2018 een Kameroens paspoort in Senegal werd afgeleverd voor verzoeker terwijl hij verklaarde enkele maanden daarvoor door de Kameroense autoriteiten nog te zijn vastgehouden op verdenking van samenwerking met de Amba Boys; (ii) het verbazingwekkend is dat verzoeker in januari 2020 uitgerekend naar Bamenda besloot terug te keren vermits hij daar volgens zijn verklaringen in 2017 zowel door de Amba Boys als door de ordetroepen werd vastgehouden en mishandeld temeer omdat hij zijn belofte aan de Amba Boys om hen te voorzien van geld en rijke contacten niet was nagekomen en de persoon die hem had helpen ontsnappen hem had gezegd dat hij hem zou ombrengen als hij zou worden gearresteerd omdat ze anders hem er meteen van zouden verdenken hem geholpen te hebben met ontsnappen; (iii) gevraagd waarom verzoeker naar Kameroen terugkeerde, hij aanvankelijk stelde dat het "thuis" was en nogmaals hiernaar gevraagd, hij antwoordde dat hij wist dat het rustiger was, dat hij weg was van thuis en hij voor zijn werk wilde terugkeren; (iv) verzoeker later echter verklaarde dat hij zijn moeder niet inlichtte over zijn terugkeer omdat de overheid en de Amba Boys hem zochten alsook omwille van de veiligheidssituatie, wat in strijd is met zijn verklaring dat hij terugkeerde naar Kameroen omdat hij wist dat het in zijn regio rustiger was geworden; (v) zijn verklaring dat hij besloot om in Bamenda onder te duiken eveneens onverenigbaar is met zijn verklaring

dat de situatie rustiger was geworden en (vi) verzoeker bovendien verklaarde dat zijn ouders niet langer in Bamenda verbleven maar naar Douala waren verhuisd, wat er evenmin op wijst dat de situatie in Bamenda erop verbeterd was;

(e) verzoeker er niet in slaagt zijn bewering dat hij midden januari 2020 door de politie zou zijn opgepakt en vastgehouden, aannemelijk te maken, waarbij (i) het niet doorleefd voorkomt dat verzoeker zich bij terugkeer in Bamenda zou vestigen terwijl hij zich als Bamiléké, een etniciteit die uit de Franstalige regio Ouest afkomstig is, van wie de ouders en verloofde op dat moment in Douala verbleven, uit veiligheidsoverwegingen veeleer probleemloos in een Franstalige regio in Kameroen had kunnen vestigen; (ii) verzoeker vertelde dat hij na zijn arrestatie in 2020 werd opgesloten in het politiekantoor GMI en enkele dagen later kon ontsnappen nadat de Amba Boys het politiekantoor hadden aangevallen en de gevangenen op die manier werden bevrijd, maar hier niets over te vinden is in pro-Ambazonia informatiebronnen terwijl dit wel verwacht kan worden van een succesvolle aanval op een politiekantoor in Bamenda en (iii) er attent op gemaakt dat er in de media niets over deze gebeurtenis kon worden teruggevonden en gevraagd of hij zelf enig bewijsstuk had hierover, verzoeker enkel suggereerde dat vele zaken niet door de overheid worden gemeld;

(f) de documenten die door verzoeker werden neergelegd, de voorgaande beoordeling niet kunnen ombuigen waarbij (i) de kopie van zijn geboorteakte en het Kameroens paspoort afgeleverd in Senegal aanwijzingen vormen voor zijn identiteit, die niet meteen wordt betwist; (ii) de beschrijving van de inhoud van de USB-stick door zijn advocaat niet in overweging kan worden genomen omdat hij tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd om printscreens te nemen van de beelden die op hem betrekking hadden en deze in een bestand door te sturen maar de commissaris-generaal maar hij dit niet gedaan heeft; (iii) de correcties van de notities van het persoonlijk onderhoud geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen; (iv) er in het psychologisch attest wordt vermeld dat verzoeker bij R. H. op consultatie ging in het kader van de opvolging voor psychotrauma's en angstgevoelens maar niet wordt vermeld wat concreet bedoeld wordt met psychotrauma's en angstgevoelens en via welke methode deze werden vastgesteld; (v) er kan worden opgemerkt dat een arts of therapeut desgevallend kan vaststellen dat verzoeker aan de criteria voor een bepaalde diagnose voldoet, doch hij/zij baseert zich hiervoor grotendeels op verzoekers verklaringen en kan niet inschatten of deze diagnose verband houdt met eventuele problemen die verzoeker in zijn land van oorsprong gehad zou hebben en zich bezwaarlijk kan uitspreken over de (waarachtigheid van de) omstandigheden die aan de basis zouden liggen van verzoekers psychische gezondheidstoestand, vermits hij/zij hiervoor zelf volkomen afhankelijk is van de verklaringen van verzoeker; (vi) doordat hiervoor reeds werd opgemerkt dat verzoekers verklaringen over zijn vervolging niet geloofwaardig werden geacht, het oorzakelijk verband tussen de beweerdte vervolging en zijn psychische toestand niet voor waar kan worden aangenomen; (vii) in het medisch attest van 13 juni 2023 van dokter D. B. een aantal letsels en drie (standaard) categorieën worden vermeld waarbinnen deze letsels zouden kunnen worden ondergebracht maar bij slechts één hoofdletsel werd aangeduid dat het binnen de categorie C viel terwijl de andere letsels niet in de categorieën werden ingedeeld waardoor het niet duidelijk is of en in welke mate de beschrijving van deze letsels verenigbaar zijn met zijn verklaringen en (viii) er in het licht van hogervermelde vaststellingen over zijn beweerdte vervolging door de Amba Boys en de Kameroense ordetroepen kan worden betwijfeld dat de in het medisch attest beschreven letsels werden opgelopen in de context die verzoeker schetste met name tijdens zijn mishandeling door de Amba Boys in januari 2017 en tijdens de mishandeling door de ordetroepen in mei 2017.

4.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze motieven worden door de Raad bijgetreden. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

4.1.4. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

4.1.5. Wat betreft zijn ontvoering door de Amba Boys, wordt de commissaris-generaal bijgetreden waar hij vaststelt dat: *“U verklaarde dat in januari 2017 4 à 5 Amba Boys u in Bamenda tegenhiielden en eisten dat u hen geld en contacten met welstellende klanten van u zou bezorgen (PO, 31-32). Ten eerste is het vreemd dat u dit eerst zou hebben geweigerd en pas na 5 dagen de belofte zou hebben gedaan dat u hen geld en contacten zou bezorgen, gezien de uiterst gewelddadige reputatie van de Amba Boys tegenover burgers die hen niet steunen (“black legs” – zie informatie in het administratief dossier) en gezien u zelf verklaarde dat zij geweld tegenover u gebruikten (PO, p. 32). Het wekt evenzeer verbazing dat de Amba Boys u 5 dagen later –na uw loutere belofte dat u hen geld en contacten zou bezorgen- zouden hebben laten gaan en verder geen enkel drukkingsmiddel zouden hebben gebruikt om er zeker van te zijn dat u te vertrouwen was en dat u uw belofte zou nakomen. Ook bijzonder bedenkelijk is dat u na uw vrijlating door de Amba Boys enkele dagen rust zou hebben genomen om te herstellen van de verwondingen die u opliep door de geweldplegingen van de Amba Boys en dat u daarna “opnieuw ging werken” (PO, p. 33-34). U stelde vreemd genoeg uw dagelijkse*

werkzaamheden in dezelfde regio rond Bamenda te hebben hervat, waar u nota bene eerder met geweld beweerde te zijn meegenomen door Amba Boys, tegenover wie u een belofte had gedaan, die u bovendien niet van plan was na te komen. U stelde nooit geld aan de Amba Boys te hebben gegeven (PO, p. 32). Dit risicovolle gedrag komt volstrekt niet doorleefd over. Tot slot –en niet in het minst- maakte u in de vragenlijst van het CGVS helemaal geen melding van uw vasthouding en geweldpleging door Amba Boys (VL, pt. 3-7). U stelde dit niet te hebben gedaan, omdat men niet wilde dat u te diep inging op uw verhaal (PO, p. 32). Ook uw advocaat suggereerde dat u niet kon spreken over de aanval van de Amba Boys, omdat u een tijdslimiet kreeg opgelegd (PO, p. 43). Hiermee gaan zowel u als uw advocaat voorbij aan het feit dat u telkens ontkennend antwoordde wanneer u -na uw vrij gedetailleerde uiteenzetting over uw beweerde vervolging door de Kameroense politie op 19/5/2017 en begin 2020- gevraagd werd of u nog andere problemen met autoriteiten, medeburgers of problemen van algemene aard had dan de reeds door u aangehaalde (VL, pt. 7). Er kan bijgevolg geen geloof worden gehecht aan uw beweerde vervolging door de Amba Boys in januari 2017.”

Verzoeker stelt dat de Amba Boys de bedoeling hadden om geld af te persen van hem en contacten te verkrijgen, maar hem niet wilden doden aangezien hij niet de vijand was. Hij stelt dat hij werd vrijgelaten nadat hij het geld dat hij bij zich had en zijn contacten aan hen had gegeven en beloofd had hen in de toekomst nog te financieren. Hij wijst erop dat hij niet werd bedreigd door de Amba Boys, omdat hij met hen had meegewerkt waardoor zijn gedrag helemaal niet als riskant kan worden beschouwd. Hij stelt dat zijn vrees voor de Amba Boys daarom ook niet zijn voornaamste vrees was en hij deze daarom niet heeft vermeld bij de DVZ. De Raad wijst er echter op dat verzoeker er met deze verklaringen aan voorbijgaat dat hij wel beloofd had om in de toekomst de Amba Boys te blijven financieren en niet van plan was deze belofte na te komen, waardoor in dezelfde regio blijven met het risico de Amba Boys terug tegen te komen, wel degelijk riskant was. Verder kan verzoeker ook niet volhouden dat hij zijn vrees voor de Amba Boys bij de DVZ niet vermeldde omdat dit niet zijn voornaamste vrees was. Er werd bij de DVZ immers duidelijk gevraagd of hij naast het probleem met de Kameroense autoriteiten dat hij al vermeld had, nog andere problemen had met de autoriteiten, medeburgers of problemen van algemene aard waar hij telkens ontkennend op antwoordde (zie AD, DVZ, “Verklaring CGVS”, p. 2). Waar verzoeker de commissaris-generaal nog verwijt hem te kort bevraagd te hebben over zijn ontvoering door de Amba Boys in 2017, wijst de Raad erop dat uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij hierover wel degelijk uitvoerig werd bevraagd. Bovendien werd verzoeker op het einde van zijn persoonlijk onderhoud nog gevraagd of hij nog opmerkingen had of dingen kwijt wilde (zie NPO, p. 42), waarbij het hem vrijstond om nog dieper in te gaan op de ontvoering door de Amba Boys. Hij kon tevens huidige beroepsprocedure aangrijpen om nog bepaalde punten te verduidelijken, wat hij echter heeft nagelaten.

4.1.6. Wat betreft de mishandelingen door de Amba Boys, wijst verzoeker erop dat het profiel van E. T., die volgens hem lid is van de Amba Boys, talrijke video's bevat van mensen die door de Amba Boys worden gemarteld en stelt dat er niet veel geweld op de video's te zien is omdat Facebook zo'n video's niet toestaat. Hij stelt dat al deze video's geënceneerd zijn aangezien de Amba Boys zichzelf filmen en hun toespraken voorbereiden met het doel om deze video's op sociale media te plaatsen als propaganda. Hij wijst erop dat de commissaris-generaal niet op nuttige wijze betwist dat E. T. een lid was van de Amba Boys en stelt dat niet wordt betwist dat hijzelf geen lid is van de Amba Boys. Hij verwijt de commissaris-generaal niet uit te leggen hoe hij in een video van de Amba Boys waarop E. T. te zien is, is terechtgekomen. De Raad wijst er echter op dat verzoeker er, in tegenstelling tot wat hij beweert, niet in slaagt aannemelijk te maken dat de betreffende E.T. daadwerkelijk een lid is van de Amba Boys, dan wel dat het Facebookprofiel daadwerkelijk aan deze persoon toebehoort. Eenieder kan een Facebookprofiel aanmaken, zonder dat er enige garantie is dat de hierin opgenomen (persoons)gegevens corresponderen met de werkelijkheid of met de persoon die het profiel aanmaakt. In deze is het ook bevreemdend dat E.T., die lid zou zijn van een separatistische rebellengroepering, zomaar een kopie van zijn nationale identiteitskaart zou posten op zijn Facebookpagina. Dit onderstreept het geënceneerde karakter van de inhoud van de Facebookpagina. Bovendien kan ook worden opgemerkt dat de video's van verzoekers vermeende mishandeling pas twee dagen voor het persoonlijk onderhoud op de Facebookpagina van E. T. werden geplaatst (zie AD, stukken cgvs, stukken 4 en 15), terwijl de feiten dateren van 2017. Verzoeker kan niet verklaren waarom deze niet eerder zouden zijn geplaatst (zie NPO, p. 9). Rekening houdend met deze elementen, evenals de elementen waarop de commissaris-generaal zich baseerde, dient de Raad vast te stellen dat de inhoud van het Facebookprofiel slechts een zeer beperkte bewijswaarde heeft en niet toelaat vast te stellen dat verzoeker daadwerkelijk werd mishandeld door de Amba Boys, in de door hem geschetste omstandigheden.

4.1.7. Verzoeker stelt verder dat hij naar Kameroen is teruggekeerd wegens de slechte levensomstandigheden in Mali, waar hij werkte in de bouw en weinig loon kreeg. Hij dacht dat de situatie in Kameroen ondertussen rustiger was geworden en had heimwee naar zijn familie. Hij wijst erop dat hij zijn ouders niet in kennis stelde van zijn terugkeer naar Kameroen omdat hij hen niet ongerust wilde maken. Deze omstandigheden volstaan evenwel niet om afbreuk te doen aan de pertinente vaststelling dat een terugkeer naar Kameroen, en bovendien meer specifiek naar Bamenda, op manifeste wijze onverenigbaar is met de voorgehouden vervolgingsvrees. Zelfs aangenomen dat de werk- en levensomstandigheden in Mali

niet goed waren, kan worden verwacht dat verzoeker deze sociaaleconomische tegenslagen zou prefereren boven de terugkeer naar het land en de regio, waar hij stelde te zijn blootgesteld aan vervolgingsfeiten. Temeer daar verzoeker verklaarde dat hij zijn familie niet had ingelicht over zijn terugkomst (zie NPO, p. 29), en zich dus ook niet voorafgaandelijk heeft geïnformeerd naar de evolutie van zijn situatie in Kameroen, zodat zijn terugkeer enkel werd ingegeven door een eigen inschatting van zijn situatie. Dat verzoeker een dergelijk risico zou nemen, is volstrekt onverenigbaar met de voorgehouden ernst van zijn problemen. Dat verzoeker dan bovendien niet enkel terugkeert naar Kameroen, doch zelfs naar Bamenda, uitgerekend de plek waar hij door de ordetroepen en de Amba Boys was meegenomen en mishandeld, terwijl hij zich als Bamiléké, een etnie die uit de Franstalige regio Ouest afkomstig is en van wie de ouders en verloofde op dat moment in Douala verbleven, uit veiligheidsoverwegingen in een Franstalige regio had kunnen vestigen. Dit ondergraaft finaal de ernst van zijn voorgehouden vrees. Verder wijst de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, erop dat verzoeker ook niet coherent is in zijn verklaringen omtrent de reden waarom hij terugkeerde naar Bamenda (zie NPO, p. 28-30). Zo is het opmerkelijk dat verzoeker zijn ouders niet zou inlichten over zijn terugkeer naar Kameroen omdat hij hen niet ongerust wilde maken, terwijl hij daarvoor verklaarde dat hij juist terugkeerde naar Kameroen omdat hij wist dat het rustiger geworden was.

4.1.8. Wat verder nog de aanval van de Amba Boys op de gevangenis, waar hij in 2020 werd vastgehouden, betreft, stelt verzoeker dat er mogelijks niets over de aanval van de Amba Boys op de gevangenis in de media is gepubliceerd omdat de Kameroense regering grotendeels bepaalt wat er mag gepubliceerd worden. Dat hierover niets in de nationale media zou verschijnen, kan worden aangenomen, doch de Raad treedt de commissaris-generaal bij verwacht kan worden dat in pro-Ambazonia informatiebronnen melding zou worden gemaakt van een succesvolle aanval op een politiekantoor in Bamenda. Waar verzoeker erop wijst dat er op privéaccounts mogelijks wel informatie hierover is te vinden, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoeker geen dergelijke informatie aanbrengt. Dat de Amba Boys een inval zouden hebben gedaan op de gevangenis, waar verzoeker werd vastgehouden, betreft dan ook niet meer dan een blote bewering.

4.1.9. Wat betreft zijn paspoort dat werd afgeleverd in Senegal, stelt verzoeker nog dat hij in Mali voor een welgestelde vrouw werkte die dit paspoort voor hem heeft aangevraagd en het personeel van de ambassade heeft omgekocht. De Raad wijst er in deze op dat verzoeker ter terechtzitting verklaart dat hij, ondanks de tussenkomst van voormelde vrouw, wel naar de ambassade moest gaan om vingerafdrukken te geven. Dat verzoeker, amper enkel maanden nadat hij zwaar zou zijn mishandeld door de Kameroense autoriteiten, zichzelf binnen handbereik van deze autoriteiten zou plaatsen, door zich te begeven naar de ambassade, ondergraaft de geloofwaardigheid van verzoekers vrees.

4.1.10. Wat betreft verzoekers documenten, stelt de commissaris-generaal op goede gronden vast dat: *“Voor wat de door u voorgelegde documenten betreft kan het volgende worden opgemerkt. De kopie van uw geboorteakte dd. (...) /200 en het Kameroens paspoort, afgeleverd in Dakar (Senegal) op 5/3/2018; vormen aanwijzingen voor uw identiteit, die niet meteen wordt betwist. De beschrijving van de inhoud van een USBstick die door uw advocaat advocaat E. M. (loco P. V. op 22/12/2023 naar het CGVS werd verstuurd, kan niet in overweging worden genomen, omdat u tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd om print screens te nemen van de beelden die op u betrekking hebben en deze in een bestand door te sturen (PO, p. 8). Het CGVS ontving echter geen dergelijk bestand van u of van uw raadsman. Voor wat de e-mail dd. 4/1/2024 van uw advocaat E. M. (loco P. V.) betreft, met correcties van de notities van het PO, kan worden gesteld dat deze in de analyse werden meegenomen, maar geen afbreuk doen aan hogervermelde argumenten. Het attest dd. 11/12/2023 van psychologische opvolging van R. H. werd hierboven al kort besproken. In het attest wordt zonder meer vermeld dat u bij haar op consultatie gaat in het kader van opvolging voor psychotrauma's en angstgevoelens. In het attest wordt niet nader uitgelegd wat concreet wordt bedoeld met psychotrauma's en angstgevoelens en via welke methode deze werden vastgesteld. Er kan nog worden opgemerkt dat een arts of therapeut desgevallend kan vaststellen dat verzoeker aan de criteria voor een bepaalde diagnose voldoet, doch hij/zij baseert zich hiervoor grotendeels op verzoekers verklaringen en kan niet inschatten of deze diagnose verband houdt met eventuele problemen die verzoeker in zijn land van oorsprong gehad zou hebben. Een medische beroepsbeoefenaar kan zich bezwaarlijk uitspreken over de (waarachtigheid van de) omstandigheden die aan de basis zouden liggen van verzoekers psychische gezondheidstoestand, vermits hij/zij hiervoor zelf volkomen afhankelijk is van de verklaringen van verzoeker. Hiervoor werd reeds opgemerkt dat verzoekers verklaringen over zijn vervolging niet geloofwaardig werden geacht, zodat het oorzakelijk verband tussen de beweerde vervolging en zijn psychische toestand niet voor waar kan worden aangenomen. Voor wat betreft het medisch attest dd. 13/6/2023 van Dr. D. B., kan worden opgemerkt dat hierin een aantal letsels worden beschreven en dat in het attest drie (standaard) categorieën werden voorzien waarbinnen deze letsels kunnen worden ondergebracht, met name : **C** : lésion compatible avec les faits décrits; **HC** : lésion hautement compatible avec les faits décrits en **Car** : lésions caractéristiques des faits décrits. Slechts voor 1 hoofdletsel werd aangeduid dat het binnen de categorie **C** viel, terwijl voor de andere letsels geen categorisering werd gemaakt, waardoor niet duidelijk is of en in welke mate de beschrijving van deze letsels verenigbaar zijn met uw verklaringen. Er werd tijdens het PO op aangedrongen dat u bijkomende medische verslagen/attesten aan het CGVS zou bezorgen*

(PO, p. 13), maar het CGVS heeft geen bijkomende medische informatie van u of van uw raadsman ontvangen. In elk geval kan in het licht van hogervermelde vaststellingen over uw beweerd vervolg door Amba Boys en Kameroense ordetroepen worden betwijfeld dat de in het medisch attest beschreven letsels werden opgelopen in de context die u voor het CGVS schetste, met name uw mishandeling door Amba Boys in januari 2017 (PO, p. 5, 9, 31) en de mishandeling door ordetroepen in mei 2017 (PO, p. 35-36)."

Wat betreft het medisch attest, stelt verzoeker dat de commissaris-generaal dit niet zomaar terzijde kan schuiven door te stellen dat slechts voor één letsel werd aangeduid binnen welke categorie het valt. In deze wijst de Raad erop dat het opgestelde littekenattest – dat bovendien moeilijk leesbaar is – slechts een summiere opsomming wordt gegeven van littekens en/of verwondingen, waarbij wordt aangegeven dat deze verwondingen volgens de eigen verklaringen van verzoeker zijn veroorzaakt door mishandelingen vanwege politieke problemen. Er wordt verder niets concreet uiteengezet omtrent de comptabiliteit van de verwondingen en de verklaringen, waarbij bijvoorbeeld niets wordt aangegeven omtrent het vermoedelijke tijdstip van deze verwondingen. Het attest beperkt zich tot het aanvinken van "*lésion compatible avec les faits décrits*", voor één vermeld litteken op het hoofd. In deze benadrukt de Raad dat een medisch rapport niet als alleenstaand kan worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel. Hoewel de documenten het bestaan van bepaalde letsels kunnen aantonen, vormt het *in casu* neergelegde medisch stuk geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde letsels werden opgelopen. Een arts kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden of context schetsen waarbij de littekens en verwondingen werden opgelopen, noch uitspraak doen over de redenen waarom verwondingen en littekens werden toegebracht. Minstens ontbreekt in het thans voorliggende medisch attest een verdere onderbouwde uiteenzetting omtrent de oorzaak of omstandigheden van de fysieke vaststellingen. Verzoeker slaagt er niet in de voorgaande beoordeling in een ander daglicht te plaatsen door louter te stellen dat er wel degelijk rekening moet worden gehouden met het medisch attest. De Raad kan verder enkel vaststellen dat verzoeker geen enkel dienstig argument ontwikkelt, dat de door de commissaris-generaal gedane beoordeling van de overige neergelegde stukken, die pertinent en draagkrachtig is, onderuit haalt of hier een ander licht op werpt.

4.1.11. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

4.1.12. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Kameroen kan blijken. De motieven in de bestreden beslissing dat het ongelofwaardig is dat de Kameroense autoriteiten een auto zouden stoppen met meerdere inzittenden en een geldsom zou eisen, wordt door de Raad als overtoollig beschouwd. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2.1. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig, artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonst waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek worden geviséerd.

4.2.2. Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

4.2.3. De Raad herinnert eraan dat deze wetsbepaling de omzetting vormt van artikel 15, sub c, van de Richtlijn 2011/95/EU en een bepaling is waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Er moet bijgevolg tevens rekening worden gehouden met het gestelde in het arrest “Elgafaji” waar het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar “er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30);
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat “hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39).

4.2.4. De commissaris-generaal overweegt vooreerst op goede gronden als volgt:

“Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie Cameroun. Régions anglophones : situation sécuritaire” van 28 juni 2024, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coj_focus_cameroun._regions_anglophones._situation_securitaire_20240628.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio’s North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.”

4.2.5. De bestreden beslissing wijst er voorts terecht op dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala waar hij over een veilig en redelijk vestigingssalternatief beschikt.

4.2.6. In dit verband wordt in de bestreden beslissing gesteld als volgt:

“Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde en sporadische incidenten, voornamelijk aan de grens met de Engelstalige regio’s. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat dit geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstalige Kameroeners toevlucht vinden in de Franstalige regio’s. Er dient echter te worden opgemerkt dat ze er vaak in precare omstandigheden leven, wat tot situaties van geweld kan leiden binnen de plaatselijke gemeenschappen.”

Verzoeker brengt geen objectieve landeninformatie aan, die afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat er “geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn”.

4.2.7. Wat betreft de vraag of van verzoeker, gelet op zijn persoonlijke omstandigheden, redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij zich in Douala vestigt, stelde bestreden beslissing op pertinente wijze vast dat:

“Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in Douala. In deze context werd rekening gehouden met uw persoonlijke situatie, waaruit niet blijkt dat kan worden beschouwd dat er in uw hoofde een risico bestaat op voornoemde ernstige schade. In casu kan worden vastgesteld dat uit uw verklaringen blijkt dat u zich regelmatig beroepshalve naar Franstalig Kameroen begaf en er occasioneel ook gedurende enkele maanden verbleef, met name naar Dschang en Bangangté, in de westelijke regio van Kameroen, alsook naar Douala, in de regio Littoral (PO, p. 15). De westelijke regio is ook het thuisland van de Bamiléké, de etnische groep waartoe u behoort (zie informatie in het administratief dossier). Uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat uw ouders en uw verloofde momenteel in Douala verblijven (PO, p. 16-17, 19, 28). U verklaarde overigens dat er veel mensen van Noordwest (de regio waarbinnen Bamenda zich situeert) in Douala verblijven. U spreekt ook Frans (PO, p. 1, 42) en vermits u regelmatig beroepshalve in de Franstalige regio's Ouest en Littoral verbleef, kan worden aangenomen dat uw kennis van het Frans meer dan gemiddeld is. U bevestigde trouwens dat u met uw ouders in Douala zou kunnen verblijven indien u niet door de Kameroense overheid zou zijn vervolgd (PO, p. 40), maar hierboven werd aangehaald dat uw vervolging door de overheid niet geloofwaardig werd bevonden.

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in Douala in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen.”

Ook uit het verzoekschrift blijken geen individuele omstandigheden die een hindernis zouden vormen in hoofde van verzoeker om zich te (her)vestigen in Douala.

4.2.8. In het licht van de beschikbare landeninformatie en gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoeker in Douala over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg verzoeker de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in de door verzoeker gekozen Engelse taal. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend vijftientig door:

N. DENIES,

V. LAUDUS,

De griffier,

V. LAUDUS

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

toegevoegd griffier.

De voorzitter,

N. DENIES